

Το ασφαλιστικό - η δουλειά του ασφαλιστικού
οφείλει να είναι ασφαλιστική
πρωτεύουσα προς τον
οικονομικό λαό στο τμήμα
του/είναι η
κοινωνία
πρόβλεψη
των ασφαλιστικών
δεν θα να διαρκεί με ασφάλεια
για το έθνος - Νασοαφέ

Το Ασφαλιστικό κυριάρχησε από την περασμένη Πέμπτη μέχρι σήμερα στην επικαιρότητα. Τρία είναι τα κεντρικά ερωτήματα.

Η πρώτη αφορά το πρόβλημα. Υπάρχει πρόβλημα ή όχι; Η απάντηση που δεν χωράει αμφισβήτηση είναι ότι υπάρχει πρόβλημα. Το υφιστάμενο καθεστώς χαρακτηρίζεται από έντονες ανισότητες, κοινωνικές αδικίες, διάφορες ρυθμίσεις και προπαντός θα οδηγήσει λόγω της δημογραφικής εξέλιξης σε αυξανόμενα ραγδαία ελλείμματα, που θα δημιουργήσουν πρόβλημα στην καταβολή των συντάξεων μετά 15 χρόνια περίπου. Ο χρόνος μετά από 15 χρόνια δεν αφορά ένα χρόνο αδιάφορο. Αφορά αυτή τη γενιά που εργάζεται. Η κοινωνική ασφάλιση, η αλληλεγγύη των γενεών, προϋποθέτουν μια αναλογία μεταξύ εργαζομένων και συνταξιούχων. Η αναλογία στην οποία βασίζεται το σημερινό καθεστώς θα αρχίσει να ανατρέπεται τα επόμενα χρόνια δραστικά. Θα αυξάνουν οι συνταξιούχοι και θα μειώνονται οι εργαζόμενοι. Άρα το ασφαλιστικό σύστημα δεν θα μπορεί να λειτουργήσει ικανοποιητικά.

Το δεύτερο ερώτημα είναι: Εφ' όσον χρειάζεται η μεταρρύθμιση, τότε τί κάνουμε τώρα ή αργότερα.

Η ανδέρουσα θα μωροόσε ναί ακύσει τό θέμα για αργότερα
Αυ πτω Κοινοβούλιο Ναί

Αργότερα, για παράδειγμα, σημαίνει το 2005, ώστε να μην έχει η κυβέρνηση το πολιτικό κόστος, να πάμε άνετα στις εκλογές, να μη δυσαρεστήσουμε τους ψηφοφόρους μας. Εμείς δεν δεχόμαστε την υπεκφυγή, την αναβολή, τη μετάθεση σε άλλους των αναγκαίων αλλαγών. Γιατί κάθε καθυστέρηση τώρα οδηγεί στη λήψη μέτρων αργότερα που θα είναι πιο επώδυνα για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους. Γιατί αν δράσουμε σήμερα αποφασιστικά εξασφαλίζουμε μια ομαλή εξέλιξη. Έχουμε υποχρέωση για το καλό του τόπου να προβλέπουμε, να φροντίζουμε για το μέλλον, να μη θυσιάζουμε για χάρη μιας ανέφελους σημερινής εξουσίας τις μελλοντικές προοπτικές. Εμείς δένουμε το σήμερα με το αύριο. Η αδιαφορία και η έλλειψη κοινωνικής ευθύνης χαρακτηρίζουν άλλους χώρους.

Το τρίτο ερώτημα είναι ποιά λύση επιδιώκουμε. Εμείς λέμε, ότι η μεταρρύθμιση πρέπει να στηρίζεται στις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης των γενεών και την ασφάλεια και βεβαιότητα που πρέπει να έχει ο πολίτης για το παρόν και το μέλλον του σε ένα κοινωνικό κράτος.

Η κοινωνία μας χρειάζεται και απαιτεί ένα σύστημα, όπου ο κάθε εργαζόμενος και τώρα και αύριο έχει την βεβαιότητα, ότι υπάρχουν λεφτά για τη σύνταξή του.

Όπου υπάρχει επομένως αλληλεγγύη μεταξύ της γενιάς που εργάστηκε, της γενιάς που εργάζεται, των γενεών που θα εργαστούν. Ένα σύστημα το οποίο περιορίζει κοινωνικές ανισότητες, καταπολεμά τη φτώχεια των ηλικιωμένων. Το οποίο διασφαλίζει, ότι ο κάθε πολίτης δεν είναι υποχρεωμένος να ζητά τη δικιά του λύση στο πρόβλημα της σύνταξής του με ιδιωτική ασφάλιση. Η συλλογική κοινωνική αλληλεγγύη, στηρίζει την κοινωνική συνοχή.

Θα παρατηρηθεί για τα παραπάνω ότι τα ίδια ακριβώς λέγονται από όλες τις πλευρές. Γι' αυτό ακριβώς δεν σταθήκαμε μόνο στα γενικά. Εκδηλώσαμε την προτίμησή μας για μια συγκεκριμένη πρόταση. Μια πρόταση που προέκυψε από μακρά μελέτη του ζητήματος. Γιατί δεν θέλουμε επίπλαστες συμφωνίες που δεν λύνουν το πρόβλημα.

Εμείς επιδιώκουμε μια ευρύτερη συναίνεση. Γι' αυτό και δηλώσαμε από την πρώτη στιγμή, ότι είμαστε ανοιχτοί σε όλες τις προτάσεις και συνδυασμούς μέτρων που θα διατυπωθούν. Δηλώσαμε ότι είμαστε πρόθυμοι να ερευνήσουμε όλους τους δυνατούς δρόμους σε έναν ουσιαστικό διάλογο στον οποίο καλέσαμε τους

εργαζόμενους, τα άλλα πολιτικά κόμματα και τους κοινωνικούς φορείς.

Η εξέλιξη έδειξε, ότι η πρόταση αυτή αντί να συμβάλει παρεμποδίζει την πραγματοποίηση αυτού του διαλόγου. Η κυβέρνηση δια του υπουργού Εργασίας δήλωσε [χτες] ότι παγώνει αυτή τη πρόταση και] θα εξετάσει τις προτάσεις και σκέψεις, που θα υποβληθούν σε μια συγκροτημένη συζήτηση που θα οργανώσει, ώστε να βρεθεί η βέλτιστη λύση. *Διάλογος εφόρου της υγείας χωρίς ωροσφαιτούμενα.*

Η ανησυχία των εργαζομένων και το βάρος της αβεβαιότητας που υπάρχει μου είναι κατανοητές. Εμείς πιστεύουμε ότι όλοι έχουν ευθύνη να συμβάλουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Και όλοι που τους αφορά το Ασφαλιστικό οφείλουν να υποβάλουν τις προτάσεις τους. Ούτε προκαταλήψεις ούτε δόγματα έχουμε. Θέλουμε μια λύση, που είναι πραγματική λύση και όχι συγκαλυμμένη αναβολή, μετατόπιση του προβλήματος. Θέλουμε ένα στέρεο κοινωνικό κράτος και για σήμερα και για αύριο. Είμαστε έτοιμοι για κάθε λύση που παρέχει πραγματική ασφάλεια στους εργαζόμενους. [Το δικό τους συμφέρον είναι το δικό μας μέλημα.]